

cedere videantur, relicto sicco tramite quo transeant. Exactis diebus duodecim, dissipatur rursus agmen & ad se quisque deposita Lupi & resumpta Hominis specie revertitur. Haftenus Majolus.

§. 15. Huic mirum ex Delrio addere placet Exemplum, cujus prolixitatem condiet legendi jucunditas. In pago, dicit, quodam occidua Flandria haut procul à Dixmudâ contigit, quod Rusticus quidam una cum filio adolescente in Symposio potitans, observet, coquam Mensuras Cerevisia, quam propinabat, bisulcâ notare cretâ. Dissimulat interea, compotatione autem solutâ Hospitam vocat, ut calculum expensi dicat. Petit ista, quantum notârat creta, negat ille, & multis ultro citroque jactis, quam sciebat sufficere pecuniam, in mensam proicit & discedit. Stomachabunda hac, tu vero, ait, non ita hodie hinc petes domum, vel non ego, qua sum. Abit contemnens muliercula minas. Ubi pervenit ad flumen, in quo cymbam reliquerat, nequit unâ cum filio robore admodum valente, quantas etiam admoveat vires, eam contis â ripa depellere, clavis affixam in uvido solo putasses: Accidit fortè, ut tres quatuor Milites illâc transirent, quos ille, Contubernales, compellat, adeste suppetiis, lintrem hunc ubi de ripâ nobis cum deduxeritis, opera hostimentum bibale largum pendam. Promissis moti hi ingrediuntur, diu intenderant omnes nervos, cum anhelus ex illis unus & sudans, quin sarcinas omnes efferimus, ait, oneraque, fortè vacuam commodius deduxerimus? Dictum, factum. Ecce verò tibi expositis omnibus, in sentinâ ingentem Bufonem scintillantibus oculis! Hunc audax unus, ut solet esse hoc Hominum genus, collo tenus transfigit, inque aquam ejicit. Exanimi quasi, supinoque fluitanti ceteri vulnera in ventre infligunt alia. Mox navis solvitur. Rusticus Auxiliatoribus, quod promiserat, prestiturus, redit cum ipsis ad idem illud, unde discesserat ante, Symposion, potum poscit, quem ancilla prabet